

[Johan Philipsen.]

handle et lovforslag indtil grundlovsdag fra dags dato.

Må jeg til forslagsstillerne føje følgende betragtninger. Når man vil have større offentlighed omkring aktieselskaberne, er jeg enig deri. Jeg ville måske være mere enig endnu, hvis den offentliggørelse skulle gælde over for de ansatte, altså ikke så meget over for den brede offentlighed, fordi information imellem virksomhederne og deres medarbejdere er det område, hvor vi har syndet mest i Danmark.

En overgang fra den nuværende situation til en situation, hvor vi giver mange yderligere oplysninger, vil af mange grunde give visse problemer, idet vi slår dørene op til oplysninger, gode såvel som mindre gode. Jeg har i hvert fald fantasi til at forestille mig, at man for nogle virksomheders vedkommende, hvor man kommer til at slå dørene op til mindre gode oplysninger, let kan komme til at fremskynde det tidspunkt, hvor de kommer til at bukke under. Det er vi efter min mening af mange grunde ikke interesseret i.

Det får mig til at sige til handelsministeren, at venstre må tage forbehold, når forslaget bliver fremsat, også tage forbehold over for, hvor langt vi vil gå med hensyn til at give oplysninger, i realiteten til alle og enhver.

I øvrigt er jeg enig i handelsministerens betragtning om, at de ansattes medindflydelse ikke er en ting, som vi kan behandle isoleret for sig selv vist en stor del af dansk erhvervsliv, men dog kun en del af dansk erhvervsliv.

Jeg har i indledningen sagt, at jeg er enig i, at hvis vi ved hjælp af ændringer i denne lovgivning kan mindske skatteunddragelsesmulighederne, så bør vi gøre det.

Til sidst har jeg nogle enkelte betragtninger angående de bemærkninger, som forslagsstillerne har gjort om det såkaldte punkt 1, hvorefter minimum på 10.000 kr. i aktiekapital bør sættes op. Det bør undersøges hvor meget. Jeg stiller mig tvivlende over for, hvorvidt det vil være fornuftigt at gå så højt op som til 100.000 kr., men jeg læser med megen glæde et forslag fremsat af SF, hvor der står, at aktiekapitalen bør vokse i takt med virksomhederne. Det er en rigtig

betragtning, og den får mig til at mindes den hidsige debat, der tit har været omkring de såkaldte friaktier. Ved udstedelse af friaktier har realiteten altid været den, at man flytter penge fra reserver, som man frit kan disponere over, til en aktiekapital, som man ikke nær så frit kan disponere over, og hvorom der gælder meget strammere regler. Jeg glæder mig altså over, at denne rigtige opfattelse er så vidt udbredt.

Punkt 5 om obligatorisk notering er uigennemførligt og ville i øvrigt give et bogholderi af en anden verden. Jeg synes ikke, vi skulle belemre aktieselskabsregisteret med denne ganske uforholdsmæssige administration.

Må jeg også føje et par ord til forslagsstillerens punkt 6. Det er selvfølgelig rigtigt, at vi har en del selskaber, hvor det i praksis er sådan, at storaktionæren har over halvdelen og dermed den væsentlige indflydelse. Det fører ofte i praksis til, at samme storaktionær, hvis selskabet i øvrigt har det lidt tungt, personlig kommer til at kautionere for eventuelle lån, hvis selskabet vil opnå lån. Men der er et spring herfra og til at pålægge helt små selskaber og selskaber af den art ubegrænset personligt ansvar. Det ville automatisk føre til, at mange af os andre i hvert fald ikke turde vove at gå ind i aktieselskabsvirksomhed.

Jeg skal ikke tage stilling til koncernspørgsmålet, men afslutte med at sige, at venstre må afvise SF's forslag i den nuværende form, og vi tager stilling til handelsministerens forslag, når det kommer, med den ledetråd, der hedder konkurrencelighed, produktion og eksportopgave for disse selskaber i de kommende år.

Helge von Rosen: Forslaget om offentliggørelse af regnskaber for alle selskaber har det radikale venstres sympati, al den stund vi i princippet er ganske enig i denne retningslinje. Den almindelige offentliggørelse har i øvrigt været gældende i Sverige siden 1910, uden at der er sket større ulykker derved, så vidt jeg ved, og England har haft det samme princip i de sidste par år. På den anden side er det værd at bemærke, at andre lande har været tilbageholdende. Det tyske princip, hvorefter aktieselskaberne, de meget store enheder, har offentliggørelses-